

இந்தக் காலத்தில் விஞ்ஞானம் - “ஸயன்ஸ்” - என்ற சொல் ஒரு நாள் ஒரு பொழுதேனும் நம்முடைய காதில் விழாமல் இருப்பதில்லை. “விஞ்ஞானத்தை வளர்த்தாலன்றி விமோசனமில்லை” என்று பெரியோர்கள் எல்லோரும் கூறி வருகிறார்கள். நாள்தோறும் புதுப்புது விஞ்ஞான அற்புதங்கள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. நாம் காலையில் எழுவது முதல் இரவில் உறங்குவதுவரை எத்தனையோ வகையான விஞ்ஞான உற்பத்திப் பொருள்களை உபயோகித்து வருகின்றோம். ஆதலால் இந்தச் சமயத்தில் நான் ‘விஞ்ஞானம் எதற்கு?’ என்ற கேள்வியை எழுப்புவது அறியாமையையே காட்டும் என்று வாசகர்கள் எண்ணுவார்கள்.

ஆயினும், எல்லோரும் விஞ்ஞானம் அவசியம் என்று ஏற்றுக் கொள்வதாயிருந்தாலும் அதன் காரணத்தை மறுபடியும் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளுவதால் கேட்கொன்றுமில்லை. அதற்குப் பதிலாக நமக்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் அதிகமான ஊக்கமும் உற்சாகமுமே உண்டாகும்.

சாதாரணமாக விஞ்ஞானம் என்று கூறும்போது நம்முடைய கண்முன்னர் சினிமா, ரேடியோ, தந்தி, டெலிபோன் போன்ற பொருள்களே வந்து நிற்கும். இன்னும் கொஞ்சம் சிந்தித்தோமானால் இஞ்செக்ஷன், எக்ஸ்ரே போன்ற வைத்திய நுட்ப விஷயங்கள் தோன்றும். சிறுவர்களிடம் கேட்டால் பாடசாலையில் கற்கும்

ஆரம்ப விஞ்ஞானச் சுவடிகளிலுள்ள விஷயங்களைக் கூறுவார்கள். இந்த விதமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் நாம் அறியக்கூடிய விஞ்ஞான விஷயங்கள் அளவற்றன.

இவைகளை எல்லாம் கற்பது மட்டுமே விஞ்ஞானக்கல்வியாகாது. இவைகளை எல்லாம் தெரிய வேண்டியது அவசியம் தான். இவைகளைத் தெரிவதற்காகத்தான் ஏராளமான அறிஞர்கள் இரவு பகலாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவைகளைத் தெரிந்தால்தான் நாம் நமக்கு வேண்டிய விஞ்ஞானப் பொருள்களை, சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளைச் சரியான விதத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ளவும் முடியும்.

ஆயினும் உண்மையான விஞ்ஞானக் கல்வி இதுவன்று; நம்மிடமுள்ள அறிவுச் சக்தியை உபயோகிக்கக் கற்றுக் கொடுப்பதேயாகும். விஞ்ஞானம் என்றவுடன் ஏதோ ஒரு புதிய விஷயம் என்று அநேகர் எண்ணுகின்றார்கள்.

ஆனால் அப்படி எண்ணுவது தவறு. அறிவுச் சக்தி என்பது மக்கள் அனைவரிடமும் காணப்படுவதே. அதுமட்டுமன்று, சர்வமுட்டாள் என்பவர்கூட அதை உபயோகிக்கவே செய்கிறார். ஆதலால் விஞ்ஞானம் என்பது அறிவாளிகளுடைய விஷயம் என்றோ அதை எல்லோரும் பயன்படுத்த முடியாது என்றோ எண்ணுவது தவறு.

“விஞ்ஞானம் என்பது அறிஞர்களுடைய சொத்தன்று அனைவருக்குமுள்ள பிறப்புரிமையே. விஞ்ஞானம் என்பது புத்தகத்திலுள்ள விஷயம் என்று எண்ணற்க. அது எப்பொழுதும் நம்முடைய மனத்திலிருந்து கொண்டு வேலை செய்யும் ஒரு சக்தியே” என்று விஞ்ஞான சிகாமணிகளில் ஒருவராகிய தாம்ஸன் என்பவர் கூறுகிறார்.

அப்படி விஞ்ஞானமானது எல்லோருடைய மனத்திலும் இருக்குமானால் அதை ஏன் விசேஷமாக எடுத்துக் கூற வேண்டும்? அந்தச் சக்தி நம்முடைய மனத்தில் உள்ளதுதான். அதை நாம் சதாகாலமும் உபயோகிக்கத்தான் செய்கின்றோம். ஆனால் அதை நாம் முறைப்படுத்தாமல் கவனமின்றி அரைகுறையாகவே உபயோகிக்கின்றோம்.

அதை என்று முறையாக உபயோகிக்கின்றோமோ அன்றே அதை நாம் விஞ்ஞானம் என்று கூறுவோம், என்று விஞ்ஞானப் பெரும் புலவர் தாம்ஸ் ஹக்ஸ்லி கூறுகிறார். வாளை உபயோகிக்கத் தெரிந்தவருக்கும் தெரியாதவருக்கும் உள்ள வித்தியாசமே விஞ்ஞான முறை அனுஷ்டிப்பவருக்கும் விஞ்ஞான முறை அனுஷ்டிக்காதவர்க்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

அப்படியானால் நாம் எல்லோரும் சதாகாலமும் உபயோகிப்பதாகக் கூறும் அறிவுச் சக்தி யாது? அதை நாம் வளர்க்கும் முறை என்ன? அப்படி வளர்ப்பதால் நாம் அடையக்கூடிய நன்மைகள் யாவை?

நாம் அறிவுச் சக்தியை உபயோகிப்பதற்கு எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஓர் உதாரணம் கூறுகிறேன். நான் தீ எரிவதையும் புகை உண்டாவதையும் பார்க்கின்றேன். இப்படிப் பலமுறை பார்ப்பதாகவும் அதைத் தனித் தனியாக என் தினசரிப் புத்தகத்தில் குறித்துக் கொள்வதாகவும் வைத்துக் கொள்வோம். இப்படிப் பலமுறை பார்த்தபின், நான் விஷயங்களைத் தனித் தனியாக எண்ணாமல் “தீ” உண்டானால் புகை உண்டாகும்” என்று ஒரே விஷயமாக முடிவு செய்து வைத்துக் கொள்கிறேன்.

அதன் பின் ஒரு நாள் புகையைப் பார்க்கிறேன். உடனே அங்கே தீ உண்டு என்று அனுமானிக்கிறேன். அங்கே போய்ப் பார்க்கிறேன். தீ உண்டாயிருக்கிறது. அதைக் கொண்டு நான் முன்னால் செய்த முடிவு சரிதான் என்று எண்ணுகிறேன். ஆயினும் அதைக் கொண்டு மட்டும் சரி என்று சொல்லிவிடக் கூடாது என்று எண்ணி நானாகவே தீ உண்டாக்கி புகை உண்டாகிறது என்று பார்க்கிறேன். அப்படிப் புகை உண்டாகுமானால் என் முடிவு சரிதான் என்று தீர்மானிக்கிறேன். இதுதான் விஞ்ஞான முறையாகும்.

இந்த விதமாகவே நம்முடைய அறிவானது எப்போதும் வேலை செய்வதாகக் கூறினாலும், நாம் வேறு சில விஷயங்களிலும் நம்முடைய மனத்தைப் பறிகொடுத்து இந்த முடிவைச் சரியாகக் கையாளாமல் இருந்து விடுகிறோம். அப்படி நம்முடைய மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டு உண்மையை அறியவொட்டாமல் தடுப்பவை மூன்று.

ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அதை மேற்கூறிய விஞ்ஞான ரீதியாக, அது சம்பந்தமான பொருள்களைத் தேடிச் சேகரிக்கவோ, சேகரித்து ஒரு முடிவு செய்து, அது சரிதானா என்று சோதனை பார்க்கவோ செய்யாமல் அநேக சமயங்களில் நாம் பெரியோர்கள் இந்தவிதம் கூறியிருப்பதால் அதுதான் உண்மை என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருந்து விடுகிறோம்.

சில சமயங்களில் நம்முடைய மனமானது விஞ்ஞான ரீதியாக வேலை செய்து உண்மையைக் கண்டபோதிலும் நாம் அதுவரை எண்ணிய கருத்துக்களுக்கு அது முரண்பட்டதாக இருப்பதால், நாம் அதைப் புறக்கணித்து விடுகிறோம். நம்முடைய கருத்துத் தவறு என்று கூறி விட்டுவிடத் துணிவதில்லை. இவ்வளவு காலமாக எண்ணிவந்த நம்முடைய கருத்து தவறாக இருக்குமா என்று எண்ண ஆரம்பித்து விடுகிறோம்.

இது போலவே சில சமயங்களில் விஞ்ஞான முறைகள் உண்மையாகவும் நம்முடைய பழக்க வழக்கங்களுக்கு மாறுபட்டதாகவும் இருக்கக் கூடும். அப்போதும் நம்முடைய மனம் பழக்க வழக்கங்களை விட்டு உண்மை வழி செல்லப் பின்வாங்குவது வழக்கம்.

அதனால்தான் நாம் நம்மிடம் இயற்கையாகவுள்ள அறிவுச் சக்திக்குப் பயிற்சி அளித்து, பெரியோர் வாக்கு, நம்முடைய கருத்து, நாட்டின் பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவைகளைக் கண்டு மயங்காவண்ணம் உண்மையை

நாடவும் நாடிய உண்மைப்படி நடக்கவும் ஆற்றலும் பழக்கமும் உண்டாகுமாறு செய்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் உண்மையில் நாம் அனைவரும் பெற வேண்டிய விஞ்ஞானக் கல்வியாகும்.

பொ. திருகூடசுந்தரம்பிள்ளை
(கட்டுரையின் ஒரு பகுதி மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.)

அரும்பதங்கள்			
1.	விஞ்ஞானம்	-	அறிவியல்
2.	அறியாமை	-	மடமை
3.	எக்ஸ்ரே	-	தேகத்திலுள்ள ஒளிபுகா பாகங்களைக் காட்டும் கதிர்கள்
4.	சுவடி	-	(ஏட்டுப்) புத்தகம்

கிரகித்தற் பயிற்சி

1. விஞ்ஞானம் என்றதும் நம் கண்முன்னே வரும் சில பொருட்களைக் கூறுக.
2. உண்மையான விஞ்ஞானக்கல்வி என்பதால் கருதப்படுவது யாது?
3. விஞ்ஞானம் பற்றி தாம்ஸன் கூறியுள்ள கருத்தைத் தருக.
4. விஞ்ஞானம் பற்றி தாம்ஸன் ஹக்ஸ்லி கூறியுள்ள கருத்தைத் தருக.
5. எமது மனதைக் கொள்ளை கொண்டு உண்மையை அறியவிடாமல் தடுக்கும் மூன்று விடயங்களும் எவை?
6. இக்கட்டுரையை ஆசிரியர் எழுதியதன் நோக்கம் என்ன?

செயற்பாடு

குழுவாக இணைந்து பின்வரும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுங்கள்.

- ♦ விஞ்ஞானத்தின் விந்தை என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதுக.
- ♦ விஞ்ஞானம் ஆக்கத்திற்கா அழிவிற்கா? என்ற தலைப்பில் விவாதம் ஒன்றை நடத்துக.

சொற்புணர்ச்சி II

3. உயிர்முன் மெய் புணர்தல்

வல்லின மெய்கள் வருமொழி முதலாக வரும்பொழுது வரும் மெல்லினம் பெரும்பாலும் மிகும். இந்த விதியின்படி சொற்கள் புணர்த்தி எழுதப்படுவதற்கு உதாரணங்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

- ◆ உயிரீற்றுடன் வல்லின வருமொழிச்சொல் புணரும் போது

உதாரணம்

$$\begin{array}{rclcl} \text{பலா} & + & \text{கனி} & = & \text{பலாக்கனி} \\ \text{கிளி} & + & \text{கூடு} & = & \text{கிளிக்கூடு} \end{array}$$

- ◆ இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு - ஐ - விரிந்து நின்று புணரும் போது வருமொழியில் வந்த வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம் :- பாடத்தை + படித்தான் = பாடத்தைப்படித்தான்

- ◆ நான்காம் வேற்றுமை உருபு - கு - விரிந்து நின்று புணரும் போது வருமொழியில் வந்த வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம் :- எனக்கு + தந்தான் = எனக்குத் தந்தான்

- ◆ ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்துடன் புணரும் வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம் :- அழியா + புகழ் = அழியாப்புகழ்

- ◆ இகர விகுதி கொண்டு முடியும் தெரிநிலைவினையெச்சங்களுடன் புணரும் வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம் :- எழுதி + கொடுத்தான் = எழுதிக்கொடுத்தான்

- ◆ வன்றொடர்க் குற்றியலுகரங்களுடன் புணரும் வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம் :- பாட்டு + பாடினான் = பாட்டுப்பாடினான்

- ◆ உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்களுடன் புணரும் வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம் :- மிளகு + பொடி = மிளகுப்பொடி

- ◆ நெடிற்றொடர்க்குற்றியலுகரம் ஒன்று இரட்டித்துப் புணரும் போது வரும் வல்லினம் மிகும்.
உதாரணம் :- நாடு + பற்று = நாட்டுப்பற்று
- ◆ மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்துடன் வல்லின முதலையுடைய பெயர்ச்சொல் வந்து புணரும்போது
உதாரணம் :- கன்று + குட்டி = கன்றுக்குட்டி
- ◆ இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையில் வருமொழி வல்லினம் மிகும்.
உதாரணம் :- வாடை + காற்று = வாடைக்காற்று
- ◆ மூன்று என்ற எண்ணுப்பெயரின் திரிபான 'மு' என்பதன் பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.
உதாரணம் :- மூன்று மு + தமிழ் = முத்தமிழ்
- ◆ சுட்டுச் சொற்களுடனும், எ, எந்த, எப்படி எனும்வினாச்சொற்களுடனும் புணரும் வல்லினம் மிகும்.
உதாரணம் அந்த + சீலை = அந்தச்சீலை
எப்படி + பாடினார் = எப்படிப்பாடினார்.

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

- ◆ மூன்றாம் வேற்றுமை - ஓடு, ஓடு - உருபுகளுடன் புணரும் போது வல்லினம் மிகா.
உதாரணம் :- ஆசிரியரோடு + போனான் = ஆசிரியரோடு போனான்
- ◆ நின்று, இருந்து என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபுகளுடன் புணரும் வல்லினம் மிகா
உதாரணம் :- வீட்டிலிருந்து + புறப்பட்டேன் = வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டேன்.
- ◆ ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகளுக்குப் பின்வரும் வல்லினம் மிகா
உதாரணம் :- எனது + கை = எனது கை
- ◆ அகரவீற்றுப் பெயரெச்சங்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிகா
உதாரணம் :- பெரிய + பறவை = பெரிய பறவை

- ◆ வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகா
உதாரணம் :- சுடுசோறு = சுடுசோறு
- ◆ வன்றொடர்க்குற்றியலுகரமல்லாத உகரவீற்று வினையெச்சங்களின் வல்லினம் மிகா.
உதாரணம் :- கண்டு + கொண்டான் - கண்டுகொண்டான்
(சிறப்புவிதிகள் சில)
- 1. சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் புணரும்போது வெவ்வேறு விகாரங்கள் இடம்பெறும்.
(அ) இனமெல்லெழுத்து மிகுதல்.
உதாரணம் :- மா + காய் = மாங்காய்
(ஆ) அம்முச்சாரியை தோன்றுதல்
உதாரணம் :- புளி + காய் = புளியங்காய்
- 2. குற்றியலுகரவீற்றுத் திசைப்பெயர்களுடன் திசைப்பெயர்களும் பிறபெயர்களும் புணரும்போது நிலைமொழி வெவ்வேறு விகாரம் பெறும்.
உதாரணம் :-
வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு
கிழக்கு + திசை = கீழ்த்திசை
தெற்கு + மலை = தென்மலை
மேற்கு + வீதி = மேல்வீதி
- 4. **மெய்முன் மெய் புணர்தல்**
- ◆ யகர, ரகர, ழகர மெய்களையும் இறுதியாக உடைய நிலை மொழிகளுடன் வல்லின முதலையுடைய பெயர்ச்சொற்கள் வந்து புணர்ந்து தொகைச் சொல்லாக அமையும்போது வல்லினம் மிகும்.
உதாரணம்
வாய் + கால் = வாய்க்கால்
ஊர் + குருவி = ஊர்க்குருவி
தமிழ் + சங்கம் = தமிழ்ச்சங்கம்
- ◆ புணர்ச்சியில் மகரவீற்று கெட்டு உயிரீற்றுச் சொல்லாக நிற்கும் நிலைமொழிக்குப் பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.
உதாரணம் :- மர (ம்) + பலகை = மரப்பலகை
- ◆ யகர மெய்யீற்று இறந்தகால வினையெச்சத்துடன் புணரும் வல்லினம் மிகும்.

- ♦ தனிக்குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகர, மெய்முன்வரும் மெல்லினம் மிகும்.
உதாரணம் :- செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி
- ♦ லகரமும், ளகரமும் வல்லினம் வரின் எழுவாய்த்தொடரிலும் உம்மைத் தொகையிலும் இயல்பாகவே புணரும்.
உதாரணம் :- கால் + கை = கால்கை
குயில் + கரிது = குயில்கரிது

பொருள் + பெரிது = பொருள்பெரிது
பொருள் + புகழ் = பொருள்புகழ்
- ♦ லகர, ளகரஈற்றின் முன் வல்லினம் வரின் இறுதி லகரம் றகரமாகவும் ளகரம் டகரமாகவும் திரியும்.
உதாரணம் :- பால் + குடம் = பாற்குடம் - (வேற்றுமை)
வேல + படை = வேற்படை (பண்பு)
அருள் + பெருமை = அருட்பெருமை (பண்பு)
வாள் + கண் = வாட்கண் - (உவமை)

இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையில், வருமொழி வினையானால், இயல்பாகும்.
உதாரணம் :- பால் + குடித்தான் = பால்குடித்தான்

பயிற்சி

பின்வரும் சொற்களைச் சேர்த்தெழுதுக.

1. பலா + கனி	2. ஆறு + பெருக்கு
3. பலா + தண்டு	4. இ + தண்டு
5. பூ + சோலை	6. தேன் + அகம்
7. கண் + எரிவு	8. அருள் + கொடை
9. அறிவு + சக்தி	10. செலவு + ஆனது

(இ) பின்வரும் சொற்கள் எவ்விதின் அடிப்படையில் புணர்ந்துள்ளன என்பதைக் கண்டறிந்து எழுதுக.

1. சாரைப்பாம்பு	2. நாடோறும்
3. கடற்றொழில்	4. நன்னெறி
5. போர்த்தேங்காய்	6. விளாங்காய்
7. கிளிச்சிறகு	8. அவளேயரசி
9. பனையோலை	10. நூற்பெருமை

மொழி வளம்

ஒரு பொருட் பன்மொழிகள்

சொற்களஞ்சியம்

நெருங்கிய உறவுடைய சொற்களைத் தொகுத்து ஒரு பொருட்பன்மொழி எனும் தலைப்பில் பட்டியற்படுத்துவது மரபு. அவ்வாறே ஒரு சொல் பல்வேறு பொருள்களை உணர்த்தி வருமிடத்து அச்சொற்களின் தொகுப்பை பலபொருள் ஒரு மொழி என்று சுட்டுவதும் மரபு. சொற்களஞ்சியத்தைப் பெருக்குவதே இவற்றின் நோக்கமாகும். வாக்கியங்களில் இவற்றைப் பொருத்தமுறக் கையாளப் பழகுவதன் மூலம் சொல்வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

1. அந்தி நேரம்	→	பின்னேரம், சாயங்காலம்
2. ஆரம்பம்	→	ஆதி, தொடக்கம், முதல்
3. இகழ்தல்	→	நிந்தித்தல், பழித்தல், எள்ளல்
4. உடம்பு	→	சரீரம், மேனி, யாக்கை
5. எருது	→	இடபம், நந்தி, பகடு, விடை
6. ஒளி	→	பிரகாசம், சோதி, கதிர், சுடர்
7. கல்வி	→	கலை, படிப்பு, வித்தை
8. காற்று	→	பவனம், மாருதம், வளி
9. குதிரை	→	பரி, அசுவம், மா, புரவி
10. கூட்டம்	→	திரள், தொகுதி, இனம், சேர்க்கை
11. ஞானம்	→	அறிவு, விவேகம்
12. தேன்	→	கள், தேறல், நறவு, மது
13. பெண்	→	அணங்கு, அரிவை, காரிகை
14. மூங்கில்	→	கழை, வேய், புணை
15. யமன்	→	கூற்றுவன், அந்தகன், காலன்
16. மாலை	→	ஆரம், கண்ணி, கோதை
17. பூ	→	அலர், புஷ்பம், வீ, மலர்
18. புகழ்	→	கீர்த்தி, ஒளி, மேம்பாடு
19. தரித்திரம்	→	நல்குரவு, இலம்பாடு, மிடி
20. யாகம்	→	ஓமம், வேள்வி, யக்ஞம்

பல பொருள் ஒரு மொழி

1. அரவம்	—————>	ஒலி, பாம்பு, சிலம்பு
2. அரி	—————>	வண்டு, சிங்கம், விஸ்ணு
3. அளி	—————>	கொடு, வண்டு, மது, அன்பு
4. ஆடி	—————>	கண்ணாடி, மாதங்களுள் ஒன்று
5. இரை	—————>	உணவு, சத்தமிடு
6. ஈழம்	—————>	கள், இலங்கை, பொன்
7. உடு	—————>	ஏவல், விண்மீன், அகழி
8. எல்	—————>	பகல், இரவு, நாள்
9. கதை	—————>	சொல், சரிதம், தண்டாயுதம்
10. கவி	—————>	பாட்டு, புலவன், குரங்கு
11. களி	—————>	களிப்பு, செருக்கு, மயக்கம்
12. திங்கள்	—————>	ஒரு நாள், மாதம், சந்திரன்
13. மறை	—————>	வேதம், இரகசியம், அடையாளம்
14. வங்கம்	—————>	ஒரு கப்பல், தேசம், ஈயம், வெள்ளி
15. பிரமாணம்	—————>	அளவு, சத்தியம், சாட்சி
16. நிரை	—————>	ஒழுங்கு, பசுக்கூட்டம், படைவகுப்பு
17. மூலம்	—————>	மூலநோய், காரணம், கிழங்கு
18. திரி	—————>	விளக்குத்திரி, மூன்று
19. பதி	—————>	இறைவன், கணவன், வீடு
20. மால்	—————>	கருமை, பெருமை, மயக்கம்

செயற்பாடு

♦ உங்கள் பாடநூலிலுள்ள அரும்பதங்களையும், கற்கும்போது நீங்கள் கண்டறிந்த சொற்களையும் பொருளுடன் அகரவரிசைப்படி தொகுத்து அகராதி ஒன்றை ஆக்குங்கள்.